

Kisújszállás, 1897. november 28. – Budapest, 1987. március 4.

Szülei földművesek voltak, bérelt földön gazdálkodtak. Fiuk öt elemit, majd Abonyban négy polgárit végzett. A szabó mesterséget a fővárosban három év alatt sajátította el. Az első világháborúban az orosz fronton teljesített katonai szolgálatot. 1922-ben szabász alkalmazottként helyezkedett el, majd 1936-ban önállósította magát, Orosházán szabóműhelyt nyitott. 1944 decemberében a Szociáldemokrata Párt képviselőjeként Orosháza delegáltja az Ideiglenes Nemzetgyűlésben. 1945-ben egy rövid időre a földművelésügyi miniszter megbízta a Békés Vármegyei Vadászati Hivatal vezetésével. Hivatali munkája mellett tovább folytatta mestersége gyakorlását. Az 1947. évi országgyűlési választások előtt kilépett a Szociáldemokrata Pártból és a Független Magyar Demokrata Párthoz csatlakozott. A párt Békés megyei listáján pótképviselőnek lett. 1948. december 9-én a külföldre távozott Pap István helyére behívták a törvényhozásba. Megbízatásának lejárta után visszavonult a politikai élettől. Szabóműhelyét 1952-ben államosították, ekkor családjával a fővárosba költözött. Az Új Divat KTSZ alkalmazottja lett, hatvanöt éves korában vonult nyugdíjba. Később megszakításokkal négy esztendő az Amerikai Egyesült Államokban töltött, ahol szakmájában dolgozott.